

Tijdschrift tot bemoediging, lering en bevestiging van de waarheid,
die in Christus Jezus is.

Australiëring 61, 3823 XL Amersfoort. bdlamersfoort@kpnmail.nl
zie: www.JezusVerlosser.nl Email: info@JezusVerlosser.nl

*Ik ga de weg die u hebt aangewezen,
de weg waarop mijn Heiland met mij is,
waarop ik niet de toekomst hoef te vrezen
omdat de trouw van mijn Verlosser zeker is.*

*Ik ga de weg van 't Woord door U gegeven,
de weg die voor het vlees een dwaasheid lijkt,
maar waar ik vred' en rust vind in mijn leven
die niemand op een weg van eigen keus bereikt.*

*Ik ga de weg die eindigt in de vreugde
die door mijn Heiland, Jezus, is bereid
zoals ook Hij zich op het eind verheugde,
de rust, de vreugde in Gods heerlijkheid.*

J.Ph.Buddingh

*Ik ga de weg die eindigt in de vreugde
die door mijn Heiland, Jezus, is bereid,
zoals ook Hij zich op het eind verheugde,
de rust, de vreugde in Gods heerlijkheid.*

Beste lezers,

Vandaag, 26 november, kwam het bericht tot ons dat voor onze broeder Buddingh zijn weg hier op aarde tot een einde gekomen is en dat hij de rust en vreugde van Gods heerlijkheid is binnengegaan. Vanmorgen mocht hij zijn Heer en Heiland ontmoeten en is zijn geloof overgegaan in aanschouwen. Voor een ieder die gelooft, zal dat moment van een onbeschrijflijke vreugde zijn, maar zeker voor hem die zijn Heiland zijn leven lang gediend heeft en door zijn dienst ook velen van ons.

Het 'Brood des levens' was de laatste 31 jaar een vast onderdeel van zijn dienst voor zijn Heer. Al die jaren heeft hij gestreden om zijn lezers de zekerheid van het geloof te geven. Ook heeft hij zijn Schriftkennis met ons allen gedeeld. Het laatste jaar hebben langzamerhand drie broeders zijn werk voor het 'Brood des levens' overgenomen en zo de Heer wil zal het dan ook gewoon doorgaan. De broeders H. Brouwer, A. Fernée en K. Pieterman hopen dit werk voort te zetten, maar het kan niet anders dan dat u wel een verschil zult merken. Gods Woord is veelzijdig en een ieder van ons zal daar een andere zijde van belichten.

We willen bij deze gelegenheid nog een keer met u terug naar het allereerste nummer dat in 1982 uitkwam. Het bevatte toen twee artikelen:

1. Uw zonden zijn u vergeven. (Luk. 5:20) en
2. Spreken (bidden, zingen) in vreemde talen in onze tijd.

Deze twee artikelen treft u in dit nummer nog een keer aan. Zo is het 31 jaar geleden allemaal begonnen.

Dat eerste nummer eindigde met de volgende alinea:
"Brood des levens" staat open voor vragen en opmerkingen. Zij zullen zo mogelijk in volgende nummers behandeld worden. Op verzoek kunt u ook persoonlijk bericht of persoonlijke hulp ontvangen. "Brood des levens", J. v.d. Heijdenstraat 17, 3817 JE Amersfoort.

Deze alinea geldt nog steeds voor 'Brood des levens'. Alleen verandert het contactadres. In het vervolg zal het zijn:
'Brood des levens', Australiëring 61, 3823 XL Amersfoort, of
bdlamersfoort@kpnmail.nl

Ook is er een website, die door broeder R. Molenaar wordt onderhouden: www.JezusVerlosser.nl, waarop ook het broodje in digitale vorm verkrijgbaar is naast vele andere brochures.

Laten wij allen uitzien naar het moment dat wij samen met onze broeder Buddingh boven het loflied voor onze Heer en Heiland kunnen aanheffen en Hem op volkomen wijze de dank kunnen brengen die Hij zo waard is.

Tot slot willen wij langs deze weg de familie van broeder Buddingh heel veel sterkte toe wensen voor de komende tijd.

De redactie.

~~~~~

Uw zonden zijn u vergeven. (Lukas 5:20)

De verlamde man die deze woorden van de Heer Jezus hoorde, zal wel verbaasd zijn geweest. Zijn probleem was dat hij verlamd was en nu sneed de Heer een heel ander onderwerp aan. Kan er dan vergeving van zonden zijn als je komt om geholpen te worden aan een kwaal of gebrek?

Er staat dat de Heer hun geloof zag. En wie in Hem gelooft heeft eeuwig leven en vergeving van zonden. Dat had de verlamde waarschijnlijk niet gedacht, maar de Heer zei het.

Hoe wist hij nu dat het waar was? Door het woord van de Meester. Zijn eigen opvattingen en gevoelens spraken misschien een heel andere taal. Zijn gedachte was misschien dat je die zekerheid pas hebt, als je merkt dat je niet meer zo zondig bent, of als je kunt wat je voorheen niet kon. Maar het woord van de Heiland was duidelijk: “uw zonden zijn u vergeven”. En dat terwijl hij nog niets kon, nog verlamd was. Nee, de zekerheid dat zijn zonden vergeven waren, was niet gelegen in zijn ervaring of zijn gevoel. Die zekerheid was gelegen in het betrouwbare woord van de Zoon van God. Pas daarna kwam het woord “sta op en wandel”.

Zou het ons ook niet verlammen als wij geen zekerheid hadden van de vergeving van onze zonden? Zouden wij zonder vergeving verder kunnen? Maar hoe kunnen wij weten of onze zonden vergeven zijn? Door het woord van onze God, die zegt dat ieder die in de Zoon van God gelooft, vergeving van zonden heeft.

Gelooft u dat? Of wacht u tot u kunt lopen? Zonder het te geloven zult u niet kunnen lopen zoals een christen behoort te lopen. Ons lopen is een lopen door het geloof. Probeer het niet zonder dat!

Spreeken (bidden, zingen) in vreemde talen in onze tijd.

Grote beroering in Jeruzalem op de dag van het Pinksterfeest! Discipelen van Jezus spraken in allerlei talen van de grote werken van God. Juist op dat feest waren er Joden uit alle landen bijeen, die tot hun verbazing de talen hoorden die zij in hun eigen land en woonplaats zelf ook spraken: partisch, medisch, elamietisch, egyptisch, al de talen uit die volkerensmeltkroes, die het Midden-Oosten ook toen al was.

Grote beroering volgens het bericht in Handelingen 2, want:

- de menigte verbaasde zich, vers 6
- zij waren buiten zichzelf van verwondering, vers 7
- zij waren allen buiten zichzelf, vers 12
- zij waren in verlegenheid, vers 12
- zij zeiden tegen elkaar “Wat wil dit toch zeggen?”, vers 12

Toch kwam deze gebeurtenis niet onvoorzien. God had door de profeet Jesaja laten optekenen (hfdst. 28:11), dat Hij door mensen die een onverstaanbare taal spraken en in een vreemde tongval, tot dit volk zou spreken.

Die profetie hield een oordeel en verwerping in. Had God niet Israël uitgekozen als het kanaal waarlangs Zijn woorden tot de mensen kwamen? Had Hij niet uit Israël Zijn profeten gekozen, die in de Hebreeuwse taal het woord van God spraken en schreven? Kwam het woord van God niet door Hebreëen in het Hebreeuws tot de mensen? Zou God nu in talen van heidenen tot Israël spreken? Dan draaide God alles om, dan zette Hij kennelijk Israël als werktuig aan de kant. Ja, dat was een oordeel voor dat volk.

Op de Pinksterdag was het zover. God sprak tot hen in andere talen. Zij, die niet alleen het geschreven en gesproken woord Gods, maar

ook het vleesgeworden Woord verworpen hadden, moesten nu door heidense talen de grote werken Gods horen. En zij waren ontsteld. Dit oordeel over Israël was tegelijk een wonder. Hoe konden die Galileërs die verschillende talen spreken? En God gebruikte dat wonder als een teken dat hen opmerkzaam moest maken op wat er gebeurd was: de uitstorting van de Heilige Geest. Dat teken werkte ook, want zij vroegen zich af, wat er toch aan de hand kon zijn.

Het werkte evenwel niet bij allen. Er waren er ook die zeiden dat zij te veel zoete wijn gedronken hadden. Vanwaar dat verschil? De een was onder de indruk, de ander sprak van dronkenschap. Dat laatste lijkt wat vreemd. Dronkenschap geeft toch niet de mogelijkheid om vreemde talen te spreken! Nee, en dat wisten de Joden net zo goed als wij. Waarom dachten zij dan toch aan dronkenschap? Daar is maar één verklaring voor en wel dat ze niet begrepen wat er werd gezegd doordat zij die talen niet kenden en het dus op hen overkwam als gebrabbel.

Wij kunnen nu het volgende samenvatten: Op de Pinksterdag had het teken van spreken in vreemde talen op de ongelovigen zijn bedoelde uitwerking, behalve bij hen die de talen niet kenden.

Wat Petrus vervolgens gesproken heeft, miste door de werking van Gods Geest ook zijn uitwerking niet: “Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God ertoe roepen zal.”(Hand. 2:37-39) Drieduizend mensen namen zijn woord aan. Zij werden gedoopt en ontvingen de Heilige Geest. Hoe weten wij dat? Doordat God dat door de mond van Petrus liet zeggen: “..gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

God is niet veranderd. Nog steeds geeft God Zijn Geest aan ieder die zich bekeert en in Jezus Christus gelooft. Daar hoeft niemand eerst nog een tijd op te wachten. God vervult ook aan ons Zijn belofte, die immers niet alleen Israël toekwam, maar ook allen die verre waren en dat waren wij, heidenen.

Die belofte van de Heilige Geest had de Heer ook al genoemd in bijzijn van Zijn discipelen: “En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze.” (Hand. 1:4 en 5) Petrus knoopte daarbij aan, toen hij zei: “Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort.” (Hand. 2:33)

Die belofte gold de hoorders van Petrus en geldt ook ons. Gode zij dank, ook voor die gave van de Heilige Geest.

Grote beroering in Jeruzalem door het teken van het spreken in vreemde talen. En het teken werkte bij velen.

Grote beroering in Korinthe door het spreken in vreemde talen maar dat teken werkte daar niet.

Dat is vreemd. In Jeruzalem werkte het goed, in Korinthe niet. Hoe zou dat komen? Zou dat teken niet meer deugen? Ondenkbaar. Hoe zou de Heilige Geest gaven geven die niet deugen?

Of zouden zij die de gave ontvangen hadden, die niet goed gebruiken? Deed men het in Korinthe niet goed?

Inderdaad, dat was het geval. Men besepte in Korinthe niet waar de gave, om in vreemde talen te spreken, voor bedoeld was. Daardoor hanteerde men die gave zonder verstand, verkeerd. Men sprak in vreemde talen in de gemeente-samenkomst, voor gelovigen. De gave was evenwel niet voor een gehoor van gelovigen, maar voor ongelovigen bedoeld, als een teken. Paulus moest hen daarom “kinderen in het verstand” noemen. (1 Kor. 14:20) Hij vermaande

hen om kinderen in de boosheid te worden (daar waren zij tamelijk groot in) en naar het verstand volwassenen te worden. Wanneer zouden zij naar het verstand volwassenen zijn geworden? Als zij verstonden wat de Schrift over de vreemde talen leert: dat zij een teken zijn voor ongelovigen en niet voor gelovigen in de gemeentesamenkomst bedoeld zijn.

Wat een verwarring in Korinthe! In de samenkomst werd in talen gesproken die niemand verstond. Het gesprokene was daardoor “geheimenis”, al was het misschien een aan ieder bekende waarheid die gesproken werd. De enige die het verstond, was God, maar dat was niet de bedoeling. Het doel was: teken voor de ongelovigen. En de enige die gesticht werd, was de spreker zelf. Dat is wel een armelijk resultaat voor een gave die bedoeld is voor het nut van de hoorders en niet voor het nut van de bezitter van die gave. Zijn niet alle gaven bedoeld tot stichting en opbouw van anderen, in plaats van tot stichting en opbouw van de enkeling die de gave heeft?

Had de gave van gezondmaking als doel dat de bezitter van die gave zichzelf daarmee gezond kon maken? Zo heeft Paulus die gave niet gebruikt. De gaven zijn allen tot nut van het geheel en niet tot nut van de bezitter van die gave, ook niet de gave om in talen te spreken. Zij is bedoeld als teken voor ongelovigen en moet dan ook als teken voor ongelovigen gebruikt worden. Paulus schrijft dan ook dat hij in de gemeente liever vijf woorden tot onderwijs van anderen zou spreken, dan duizenden woorden in een tong. Zegt ons dat iets of niet? (1 Kor. 14:19)

De eerste brief aan de Korinthiërs handelt over ons gedrag in de gemeente en de inrichting en de dienst in de gemeente. Als Paulus in hfdst 14:2-5 over het spreken in talen schrijft, heeft hij het over de samenkomsten van de gemeente in Korinthe en hoe het daar toeging. Daar was men zo onverstandig om in talen te spreken in de

gemeente. Daaruit vloeide helaas voort dat niemand gesticht werd, dat men in geheimtaal sprak en dat alleen God het verstond. Dat was het gevolg van het verkeerde gebruik van de gave. Zij is niet bedoeld om in de gemeente te gebruiken, maar daarbuiten, als teken voor ongelovigen.

Tenslotte wees de apostel op het feit dat het teken van vreemde talen alleen werkt voor hen die de taal kennen. Zij die de taal niet kennen, zullen zeggen: je raast. (hfdst. 14:23) Dat is een averechtse uitwerking. In dat geval is het beter die gave niet te gebruiken. Dat vonden wij echter ook al in Handelingen. Daar waren er immers ook die aan dronkenschap dachten!

Broeder, zuster, hoe hebt u tot nog toe over die gave gedacht? Hebt u uw eigen gedachten daarover, of buigt u voor het duidelijk onderwijs van de Schrift? Streeft u nog naar die gave, opdat u ook uzelf eens kunt stichten? Doe dat niet. Paulus vermaant ons om te streven naar een andere gave: die van profetie, opdat allen gesticht worden. (hfdst. 14:1) De gave is ook niet het bewijs dat u de Heilige Geest hebt ontvangen. De gelovige heeft zo'n bewijs niet nodig. Hij weet dat door te geloven wat God heeft gezegd: "gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, want u komt de belofte toe, en allen die verre zijn, zo velen de Here onze God er toe roepen zal." Zijn Woord moet ons genoeg zijn.

Zover een terugblik naar het allereerste nummer van 'Brood des levens' dat 31 jaar geleden uitgegeven werd.

De Heilige Geest (2)

In Joh. 7:38,39 lezen we: “Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.”

De doop door water is een getuigenis dat wij met Christus in zijn dood zijn gedoopt; dit doopwater getuigt van onze dood. Maar door de inwoning van de Heilige Geest ontvangen we levend water en dat Water getuigt van het eeuwige leven dat wij van Hem hebben ontvangen. Wat een tegenstelling: de dood tegenover het leven!

“...de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was”. De discipelen van de Here Jezus hadden tijdens hun omwandeling met Hem niet de Heilige Geest inwonend; zij zouden die pas ontvangen op de Pinksterdag (Hand. 2), dat wil zeggen: ná zijn hemelvaart.

Tijdens de woestijnreis van het volk Israël werd op zeker moment de last van het volk te zwaar voor Mozes; de Here neemt dan een opmerkelijke beslissing. Hij besluit om ‘een deel van de Geest die op Mozes was’ te verdelen over een zeventigtal oudsten, zodat zij de last van Mozes wat konden verlichten. Die Geest kregen zij slechts tijdelijk en met het doel om te profeteren (Num. 11:14-17,25). De Here Jezus heeft ook een keer verzucht: “O, ongelovig en verkeerd geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn en u verdragen?” (Luc. 9:41). Vervolgens stuurde Hij ook een zeventigtal uit (Luc. 10:1-20), maar zij ontvingen niet een deel van de Heilige Geest, die in en op de Here Jezus was. Er zijn daarvoor tenminste vier redenen aan te voeren:

- Aan Mozes werd een deel van de Geest ontnomen, om onder de zeventig oudsten te verdelen. Dat zou in het geval van de Here Jezus betekend hebben dat Hij daardoor niet meer ‘vol was van de Heilige Geest’ en dat is in tegenstelling met de Schrift (Luc. 4:1).
- De zeventig oudsten onder Mozes ontvingen de Geest slechts tijdelijk, terwijl de Here Jezus enige tijd later zou zeggen dat de Heilige Geest ‘tot in eeuwigheid *bij* u en *in* zal zijn’(Joh. 14:16,17).

- De oudsten onder Mozes kregen slechts ‘een deel van de Geest’, terwijl Johannes de Doper getuigd heeft dat de Here Jezus ‘de Geest *niet* met mate geeft!’ (Joh. 3:34). We lezen bijvoorbeeld van Stefanus, dat hij een man was ‘vol van geloof en de Heilige Geest’ zoals o.a. ook van Barnabas geschreven staat (Hand. 6:5 en 7:55 en 11:24). Wij ontvangen door het geloof in de Here Jezus dus niet een deel van de Heilige Geest, maar wij krijgen de Heilige Geest geheel. Paulus schrijft daarover: “..want in Hem (de Here Jezus), woont al de volheid der Godheid lichamenlijk, en **gij hebt de volheid verkregen in Hem.....**” (Kol. 2:9,10^a).

*Heer, hoe rijk zijn wij in U!
Alle schatten van dit leven,
kunnen niet de blijdschap geven,
die wij reeds genieten nu.
Heer, hoe rijk zijn wij in U!*

- De Heilige Geest kon nog geen woning maken in de gelovigen omdat de Here Jezus nog niet verheerlijkt was (Joh. 7:39^b). Er waren eens enige Grieken onder het Joodse volk die de Here Jezus wilden zien, maar Hij vertelde toen aan zijn discipelen dat het daarvoor toen niet de tijd was. Hij zei: “De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden.” De Vader heeft dat toen bevestigd door vanuit de hemel te spreken: “Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem nogmaals verheerlijken” (Joh. 12:20-23,28). De Heilige Geest kon niet eerder komen dan nadat de Here Jezus door de Vader verheerlijkt was en dat was nadat “Hij Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk” (Ef. 5:2^b).

Verheerlijken betekent: in glorie verheffen. Dat heeft de Vader gedaan nadat de Here Jezus op aarde alles had voleindigd. Zo heeft onze Heiland op aarde de Vader verheerlijkt toen Hij zei: “Ik heb U verheerlijkt op de aarde, door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.” (Joh. 17:4,5)

De Here Jezus heeft op aarde de Vader verheerlijkt en omgekeerd heeft daarop de Vader de Here Jezus in de hemel verheerlijkt! "Opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!" (Fil. 2:10,11).

De komst van de Heilige Geest in de gelovigen moest wachten totdat deze verheerlijking van de Here Jezus in de hemel had plaats gevonden. Bij deze verheerlijking in de hemel is geen mens aanwezig geweest, maar alleen de Heilige Geest was daarvan Getuige. Die Geest hebben wij door het geloof in de Zoon van God ontvangen en die Geest verheerlijkt in ons de naam van de Here Jezus, en daardoor mogen wij nu, tijdens ons verblijf op aarde, maar ook straks tot in alle eeuwigheden, zijn 'tot lof van **ZIJN** heerlijkheid'(Ef. 1:6,12,14).

De apostel leert ons nog iets bijzonders (we zijn nog lang niet uitgeleerd!). Hij leert ons dat wij, door de inwoning van de Heilige Geest, daardoor ook de Geest van het zoonschap hebben ontvangen: "Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn." (Rom.8:15,16) en wij mogen daardoor, door het geloof in de Here Jezus die onze zonden in zijn lichaam op het hout heeft gebracht (1 Petr. 2:14), ook delen in zijn verheerlijking (Rom. 8:17^b). Dat was de wens van de Here Jezus en zo heeft Hij dat ook kenbaar gemaakt aan de Vader en aan zijn discipelen in de nacht voor zijn kruisiging, toen Hij zei: "De heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven,...." (Joh. 17:22).

Wij kunnen nauwelijks overzien welke rijkdom en zegen de Here Jezus tot stand heeft gebracht door zijn verzoenend sterven op het kruis van Golgotha; "Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave!" (2 Kor. 9:15)

Het kan zijn dat gelovigen in deze wereld moeten lijden omdat zij de Here Jezus liefhebben en willen volgen; dat hebben ook de apostelen ervaren. En juist zij, die het lijden ook 'aan den lijve' hebben ondervonden (zie bijv. 2 Kor. 11:23-27), willen ons bemoedigen en roepen ons op om ons oog gericht te houden op de toekomst die ons wacht en zeggen ons "dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet op-

weegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden" (Rom. 8:18) "daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust" (1 Petr. 4:14).

Bij het begin van de schepping vond de Geest van God geen rust en zweefde over de wateren. De duif uit de ark van Noach, vond geen rust voor het hol van haar voet (Gen. 8:9) en de duif keerde later, na enige dagen niet meer tot hem terug (Gen.8:9,12), maar het grote wonder is dat de Heilige Geest, die in de gedaante van een duif, rust vond op de Here Jezus, dat diezelfde Geest nu rust op de kinderen van God! Wij zijn nu, samen met alle gelovigen, door de Heilige Geest tot één lichaam gedoopt, waarvan Christus het hoofd is (1 Kor. 12:13 en Ef. 1:22,23 en Kol. 1:18), "**vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt!**"

Als iemand tot geloof in de Here Jezus komt, krijgt hij/zij als eerste gave de Heilige Geest. De gelovige wordt daardoor 'ingelijfd' in het lichaam van Christus en heeft daardoor een onlosmakelijke verbinding met het Hoofd alsook met de broeders en zusters. Deze definitieve, nieuwe positie van de gelovige wordt door God Zelf bevestigd, door hem/haar een kenmerk van echtheid te geven: een zegel. Paulus zegt daarover: "In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook **verzegeld met de Heilige Geest** der belofte, die een **onderpand** is van onze erfenis..."(Ef. 1:13,14^a). Het zegel mag alleen verbroken worden door degene die daartoe gemachtigd is.

We lezen van Daniël dat hij, aan het einde van zijn dienst, opdracht krijgt om zijn boekrol te 'verzegelen' (Dan. 12:4,9). Het Lam is de Enige in de hemel en op aarde die het geoorloofd is om de zegels van de boekrol te verbreken, waarna de oordelen over de wereld zullen uitgaan (Op. 5:3,6,7 en 6:1 e.v.). Een zegel heeft in de Bijbel dus de betekenis van verborgenheid, tot het moment dat het zegel verbroken wordt. Zo is het ook met de verzegeling van de gelovigen met de Heilige Geest. De apostel schrijft dat wij verzegeld zijn met de Heilige Geest 'der belofte', die een onderpand is 'tot verlossing' van het volk dat Hij Zich verworven heeft: "In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het

volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid." (Ef. 1:13,14) En verder nog: "...de Heilige Geest Gods..., door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing." (Ef. 4:30) Daar waar de verbreking van de zegels van de boekrol door het Lam het oordeel voor de wereld inluidt, geeft de verzegeling door de Heilige Geest ons de zekerheid dat wij van de oordelen uitgesloten zijn, omdat de Heilige Geest 'een onderpand is tot verlossing' en niet tot oordeel, "want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus,..." (1 Thess. 5:9).

De Heilige Geest heeft ook nog een andere taak in deze wereld. De Here Jezus heeft gezegd dat de Heilige Geest de wereld zal overtuigen van drie dingen:

- van zonde, omdat zij in Mij niet geloven,
- van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot de Vader, en gij Mij niet langer ziet,
- van oordeel, omdat de overste van deze wereld geoordeeld is. (Joh. 16:8-11)

De Heilige Geest woont niet in de ongelovige mensen maar werkt wel aan hen en daarvoor gebruikt Hij o.a. gelovigen in verschillende omstandigheden. Een duidelijk voorbeeld hiervan zien we bijvoorbeeld op de Pinksterdag, waarbij de apostel Petrus, vervuld met de Heilige Geest, het Joodse volk overtuigt van de drie bovengenoemde onderdelen:

- zonde, omdat ze de Here Jezus gekruisigd hebben (Hand. 2:22,23),
- van gerechtigheid, omdat God Hem heeft opgewekt, en Hij door de rechterhand van God verhoogd is (Hand. 2:32,33),
- van oordeel, omdat zij door de woorden van Petrus gaan beseffen dat door de dood van de Here Jezus, de overste van de wereld, dat is de duivel, die de macht over de dood had, geoordeeld is, "want Hij verbrak de weeen van de dood..." "opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel zou ontronen,..." (Hand. 2:24 en Hebr. 2:14).

Zoals Petrus, geleid door de Heilige Geest, zijn toespraak hield tot de Joden, zo hield Paulus een toespraak in het kenniscentrum van

de toenmalige Griekse wereld; Athene (genoemd naar de godin van de 'wijsheid'), en ook Paulus sprak daar over bovenstaande drie aspecten, toen hij zei: "God dan, verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering (**zonde**) moeten komen; omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig (**gerechtigheid**) zal oordelen (**oordeel**) door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft, door Hem uit de doden op te wekken. Toen zij nu van een opstanding van doden hoorden, spotten sommigen, maar anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog wel eens horen. Aldus vertrok Paulus uit hun midden. Doch enige mannen sloten zich bij hem aan, en kwamen tot geloof,...." (Hand. 17:30-34).

Een evangelieverkondiging waarin elk van deze drie, door de Here Jezus Zelf genoemde aspecten, niet genoemd wordt, beantwoordt niet aan het doel en het werk van de Heilige Geest. Er wordt nog wel eens een evangelieboodschap verkondigd, die zich beperkt tot de enkele oproep om 'Jezus aan te nemen', zonder ook de elementen van het oordeel en de zonde onder de aandacht te brengen; die boodschap is dan te schraal.

De Heilige Geest wordt ons niet geschonken tijdens of na de doop, maar wordt geschonken op hetzelfde moment dat iemand tot geloof komt. Een sprekend voorbeeld hiervan zien we o.a. in de geschiedenis van de Romeinse hoofdman Cornelius en zijn huisgenoten. "Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden". Pas daarna beveelt Petrus, dus nádat er geconstateerd is dat de Heilige Geest over hen is uitgestort, om hen te dopen in de naam van Jezus Christus (Hand. 10:44-48 en 11:15). Daarmee wordt bevestigd wat Paulus later schreef, dat door het geloof in de Here Jezus, de gelovige als eerste gave de Heilige Geest ontvangt (Rom. 8:23).

De Here Jezus heeft in de nacht voor zijn lijden over het werk van de Heilige Geest gesproken, nadat Hijzelf heengegaan zou zijn naar de Vader. Hij had zijn discipelen uitgebreid onderwijs gegeven tijdens zijn omwandeling met hen, maar Hij kon hen niet alles vertellen, want "gij kunt het thans niet dragen" (Joh. 16:12). Er bleven toen voor de discipelen nog dingen verborgen die pas later opgehelderd zou-

den worden. De Here Jezus beloofde zijn discipelen dat de Geest der waarheid zou komen om hen de weg tot de volle waarheid te wijzen; de discipelen hadden toen nog geen zicht op de werkelijke betekenis van de aanstaande kruisdood van Hem (Joh. 16:12-15) en de gevolgen voor hen die in Hem zouden geloven. Hij was de door God verkozen Hogepriester, naar de ordening van Melchizedek (Ps. 110:4). De Here Jezus ging éénmaal en voor altijd zijn bloed offeren, waardoor de gelovigen voor altijd volmaakt en geheiligd zouden worden (Hebr. 10:10,14).

De eerste hogepriester onder het Joodse volk was Aäron. Deze mocht slechts eenmaal per jaar ingaan in het heiligdom. Er staat uitdrukkelijk bij vermeld dat geen mens in de tent der samenkomst mocht zijn als de hogepriester daar naar binnen ging. God had gezegd dat Hij 'in de wolk' boven het verzoendeksel zou verschijnen (Lev. 16:2,17). De hogepriester bracht het bloed in het heiligdom op en vóór het verzoendeksel (de wolk is een beeld van de Heilige Geest, zoals deze in de wolkkolom voor het volk uitging tijdens de woestijnreis). Het Nieuwe Testament leert ons dat Christus, **door de eeuwige Geest**, Zichzelf als een smetteloos offer aan God heeft gebracht (Hebr. 9:14). Dat betekent o.a. dat de Heilige Geest Getuige was bij de hemelse offerande van Christus aan God. Pas nadat de Here Jezus het volmaakte offer had gebracht en Hij vervolgens door de Vader verheerlijkt is en Hij Hem aan zijn rechterhand heeft gezet in de hemelse troon (Hebr. 1:3 en Op. 5:6), kon de Heilige Geest worden uitgezonden in de gelovigen. De Heilige Geest, die als Getuige aanwezig was toen de Here Jezus zijn bloed in het hemels heiligdom bracht, kon toen aan de gelovigen duidelijk maken wat de grote betekenis van het verzoeningswerk inhield zodat wij de waarheid daarvan zouden verstaan. De Heilige Geest wordt mede daardoor aangeduid als 'de Geest der waarheid, die ons de weg wijst tot de volle waarheid' en dat kan Hij doen omdat Hij alles wat Hij hoort, tot ons zal spreken; Hij spreekt daarbij niet uit Zichzelf, maar leert ons wat Christus heeft volbracht (Joh. 16:13).

Als wij met de Heilige Geest vervuld worden, zullen wij dan ook niet uit onszelf spreken, maar het gevolg zal zijn dat wij, o.a. tijdens de samenkomsten, onder elkaar mogen spreken wat de Heilige Geest

ons te binnen brengt: “en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte, dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles...” (Ef. 5:19,20) En in Kol. 3:16 lezen we: “Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten.” We worden daarbij niet opgeroepen om in tongen te spreken want dat leert Gods woord ons niet; het spreken in tongen is geen teken voor de gelovigen, maar voor de ongelovigen (1 Kor. 14:22); gelovigen spreken onder elkaar niet in tongen, maar in ‘psalmen, lofzangen en geestelijke liederen!’

(wordt DV vervolgd).

Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens. (Openb. 2:10)

Er wacht een hemel aan het einde van de reis van iedere christen.

't Hoofd omhoog, het hart naar boven (de eerste brief van Petrus, deel 4)

1:12 "Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan."

Wij mogen door Gods genade leven in de tijd dat de gemeente gebouwd wordt uit Jood en heiden, een tijd die gekenmerkt wordt door het feit dat de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is, op aarde is en in de gelovigen woont.

Het is een andere tijd dan de periode die we in het Oude Testament beschreven vinden, waar de heilige Geest wel in mensen werkte en waardoor ook de profeten het Woord Gods konden brengen en opschrijven, maar waar de Geest niet permanent in de gelovigen woonde. Van Saul lezen we in 1 Sam. 10:10: "de Geest Gods greep hem aan en hij geraakte onder hen in geestvervoering." Maar in vers 13 lezen we: "Toen er een einde gekomen was aan zijn geestvervoering..."

Heel anders zijn de woorden van de Here Jezus zoals we die opgetekend vinden in Joh. 14:16: "En ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn."

Die belofte is vervuld op de Pinksterdag zoals we dat lezen in Hand. 2:1-4: "En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken." Dat was een bijzondere gebeurtenis en wanneer Petrus later de mensen die daarop af gekomen waren toespreekt, wijst hij hen er ook op dat hier een profetie in vervulling gaat. Het bijzon-

dere is wel dat er ook wordt vermeld waarover zij allen, vervuld met de Heilige Geest, spraken zoals we lezen in vers 11: "wij horen hen in onze eigen taal van de grote daden Gods spreken." Een wijd verbreid misverstand is dat de discipelen op wie de Heilige Geest was gekomen onbegrijpelijke dingen spraken die door niemand konden worden verstaan. Wat zij zeiden was erg duidelijk te verstaan, alleen niet door iedereen. Er worden in de verzen 8 tot 10 wel meer dan vijftien verschillende gebieden genoemd, elk met hun eigen taal en zij allen hoorden duidelijk wat er werd gesproken in hun eigen taal. En wat er gezegd werd was ook duidelijk: de grote daden Gods werden verkondigd.

Alles wat door de profeten was voorgezegd en waarvan ze zich hadden afgevraagd over welke tijd die beloften nu wel gingen, dat alles ging in vervulling toen de Heilige Geest werd gegeven aan de gelovigen uit elke taal en volk en natie. Zoals we lezen in Hand. 2:38 en 39: "En Petrus antwoordde hun: bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal." Dat was nieuw, want tot daartoe had God alleen gesproken door zijn volk Israël. Nu de Here Jezus na zijn volbrachte werk op het kruis van Golgotha naar de hemel was teruggekeerd, brak die genadetijd aan die gekenmerkt werd door de gave van de Heilige Geest.

Zo lezen we ook in Hebr. 10:14-17: "Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden. En ook de Heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun hart leggen, en die ook in hun verstand schrijven, en hun zonden en ongerechtigheden zal ik niet meer gedenken."

Daarvan lezen we ook in Ef. 3:5 en 6: "...het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie,...."

En zo wordt die blijde boodschap, het evangelie, nog steeds gebracht over de gehele wereld in (bijna) alle verschillende talen die de wereld kent. Zo mogen ook wij die blijde boodschap brengen aan ieder die haar horen wil. Het is een boodschap waarvoor we ons niet hoeven te schamen, zoals we lezen in Rom. 1:16: "Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek." En ieder die gelooft dat de Here Jezus voor zijn of haar zonden gestorven is ontvangt de gave van de Heilige Geest en wordt toegevoegd aan de gemeente, die het lichaam van Christus is. Hij is het Hoofd en wij zijn het lichaam, een inniger verbintenis is niet denkbaar. Die positie is voorbehouden aan verlost zondaren.

Hoe groot is de genade van God en de liefde van onze Heiland dat hij degenen die naar Hem niet vroegen van zo veraf zo dichtbij heeft gebracht. Wij mogen delen in de heerlijkheid die de Vader de Zoon gegeven heeft en nog geven zal. In Hem zijn wij gezegend met alle geestelijke zegeningen zoals we dat lezen in die andere lofzang, die van Paulus in Ef. 1:3: "Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus." De zegen die God bereid heeft voor hen die schuilen achter het bloed van Christus is zo wonderlijk groot dat de engelen begeren daarin een blik te slaan.

Zij die niet anders doen dan roepen: "Heilig, heilig, heilig is de Here", kunnen dat geheimenis niet vatten dat God de wereld zo lief gehad heeft dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven zou hebben (Joh. 3:16). Van die engelen wordt gezegd: "Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?" (Hebr. 1:14.) Geve de Here dat we beseffen mogen wat een groot heil ons ten deel gevallen is door Gods oneindig grote genade in Christus Jezus, opdat we Hem en de Here Jezus de lof en de dank mogen toebrengen die zij zo waard zijn te ontvangen.

Die genadetijd waarin de gemeente wordt gebouwd zal niet voor altijd voortduren. Wanneer de laatste wordt toegevoegd en de gemeente voltallig zal zijn zal de Here Jezus komen om zijn gemeente tot zich te nemen. Dan zal ook de tijd voorbij zijn dat de Heilige

Geest op de aarde woont. Laten we de tijd die ons nog rest tot de komst van de Here Jezus gebruiken tot zijn eer! Geve de Here ons genade dat door onze woorden en daden er nog mogen zijn die de toevlucht tot Hem nemen en nog toegevoegd mogen worden bij die gemeente die Hij heeft liefgehad en voor wie Hij zich heeft overgegeven aan het kruis van Golgotha.

1:13 “Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.”

In de eerste brief van Johannes lezen we in hfdst. 3:2 en 3: “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.”

Wij zijn op weg naar het moment dat de Here ons zal opnemen in Zijn heerlijkheid. Dan zullen we niet meer in Hem hoeven te geloven, nee, dan zullen we Hem zien zoals Hij is. Wat een moment zal dat zijn. Heeft die verwachting een invloed op ons leven van alle dag? Petrus vermaant ons hier nuchter te zijn en onze hoop niet op aardse dingen te stellen, maar op dat wat ons aangebracht zal worden bij die openbaring van onze Heiland en Heer.

“Omgordt dus de lendenen van uw verstand” zegt Petrus. Het is goed en gezegend wanneer we van deze dingen weten, maar het is noodzakelijk er ook in de praktijk naar te handelen. Dat wil zeggen dat we met dankbaarheid mogen genieten van de dingen die de Heer ons hier op aarde geeft, maar dat we niet ons hart erop moeten zetten. Het betekent ook dat we de moeiten en zorgen die we kunnen hebben in dit leven mogen zien in het licht van de eeuwigheid. Wat we hier meemaken en ondervinden is van voorbijgaande aard. We zijn op reis naar het hemels vaderland.

Zo lezen we ook in 2 Kor. 4:16-18: “Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzicht-

bare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig." Hoe geheel anders beleven zoveel mensen om ons heen het leven. Die menen dat het leven hier beneden alles is wat een mens krijgt. Zij hebben geen hoop op genade en geen kennis van en zekerheid voor de eeuwigheid. Met de dood is het volgens hen afgelopen. In 1 Kor. 15:32^b-34 lezen we daarover: "Indien er geen doden worden opgewekt, laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij. Misleidt uzelf niet; slechte omgang bederft goede zeden. Komt tot de rechte nuchterheid en zondigt niet langer, want sommigen hebben geen besef van God." Die rechte nuchterheid bedoelt ook Petrus hier als hij zegt dat we onze lendenen van het verstand moeten omgorden en nuchter moeten zijn. Hemelburgers zijn we en zo moeten wij ons ook gedragen.

1:14 "Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want ik ben heilig."

Die hoop die we hebben op een heerlijke toekomst bij de Here moet van invloed zijn op ons leven hier op aarde. En de Here legt de lat hoog: "weest heilig, want ik ben heilig". Zoals de Here, die ons geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht, heilig is moeten ook wij heilig zijn in onze wandel. Heilig, dat betekent apart gezet, afgezonderd van de anderen. In Ef. 5: 1 lezen we: "Weest dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandelt in liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons overgegeven heeft als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk." We zijn geliefde kinderen van God. Hij heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven. De Here Jezus heeft als mens en als Zoon van God op aarde gewandeld en Hij was voor Zijn vader een lieflijke reuk. Meer dan eens lezen we in de evangeliën: "deze is mijn geliefde Zoon in wie ik al mijn welbehagen heb". Zo mag de Heiland ons tot voorbeeld zijn en mogen we zijn voetsporen drukken. Toch ligt de nadruk hier niet in de eerste plaats op het feit dat we geliefde kinderen zijn (en dat zijn we) maar veeleer - in overeenstemming met de oproep om de 'handen uit de mouwen te steken' en nuchter te zijn zoals we die in het vorige vers lazen - om gehoorzame kinderen te zijn.

Wij leven in een wereld die van God en Zijn Woord niets wil weten en het lijkt wel of satan steeds brutaler wordt door de mensen te verleiden om zoveel mogelijk te handelen tegen Gods gedachten in. Zoals Ef. 2:2 het zegt: “overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid.” Wij daarentegen behoren gehoorzame kinderen te zijn die doen wat onze hemelse Vader wil en niet naar wat we deden in de tijd voor onze bekering. “Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. Doet dan niet met hen mede. Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here, wandelt als kinderen des lichts.” (Ef. 5:6-8). Niet meedoen, maar juist afzonderen. Dat betekent dat we de dingen om ons heen moeten beoordelen in Gods licht, met name in het licht dat Gods Woord ons geeft. Dan leren we de dingen te zien zoals onze hemelse Vader ze ziet. Dan leren we ook te veroordelen wat in de wereld om ons heen heel gewoon lijkt te zijn, maar in de ogen van onze Vader in de hemel een gruwel is. Dan komen we dichter bij Hem en leren uit Zijn Woord ook Zijn gedachten beter kennen. En dan moeten we dat geleerde, als gehoorzame kinderen, ook in praktijk brengen.

Geve de Here ons genade om in ons leven ook daarin onze Heiland na te volgen dat we voor de Vader ook iets van Zijn lieflijke reuk mogen laten zien. “Weest heilig want ik ben heilig”, betekent in de praktijk dat we onszelf moeten reinigen zoals Hij rein is. Laat ons gebed tot de Here toch zijn dat Hij ons geopende ogen mag geven voor dat wat om ons heen tegen Zijn Woord in plaatsvindt opdat we ons daarvan kunnen reinigen tot Zijn eer.

(Wordt D.V. vervolgd)

~~~~~

Licht in de duisternis

De donkere dagen voor kerst noemen we deze tijd wel. En we merken allemaal waarom; het wil 's morgens maar niet licht worden en voor we er erg in hebben valt de avondschemer al. Voor veel ouderen, alleenstaanden en zieken is het een nare tijd. We mogen er wel aan denken hen wat extra te bezoeken wanneer we de gelegenheid hebben. Maar niet alleen omdat de dagen korter worden is het een donkere tijd. De crisis grijpt om zich heen, de armoede neemt toe, er is onzekerheid alom. En hoe is het in ons hart? Hebben we zorgen en zien we het niet meer zo zitten?

Heel lang geleden profeteerde Jesaja : "Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht." En zijn profetie is vervuld zoals we kunnen lezen in het Lukas evangelie: "En opeens stond een engel des Heren bij hen en de heerlijkheid des Heren omstraalde hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie: ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus de Here, in de stad van David."

Zo is tweeduizend jaar geleden vervuld wat voorzegd is. En nog steeds mag die boodschap van grote blijdschap klinken: U is heden de Heiland geboren. Van Hem zei de engel tegen Jozef: "Gij zult hem de naam Jezus geven, want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden." Van Hem wordt gezegd: "Die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gedragen heeft." Is dat niet een boodschap van grote blijdschap? En de boodschap geldt voor een ieder die in Hem gelooft. Geloven in de Here Jezus betekent blijdschap zoals we lezen van de kamerling: "hij ging zijn weg met blijdschap." Zo mag er blijdschap in ons hart zijn wanneer we geloven dat de Here Jezus voor onze zonden is gestorven en mag er licht op onze weg zijn wanneer we de Bijbel opendoen en daarin lezen: "Het openen van uw woorden verspreidt licht." en "Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad."

Wanneer we ons aan Gods Woord vasthouden wil hij ons licht geven en wordt die belofte van Jesaja ook aan ons vervuld ook in het nieuwe jaar. Is het niet bijzonder dat die Heiland die kwam om te verzoenen de naam Jezus kreeg op de achtste dag? Wanneer we op 25 december in het bijzonder denken aan die Heiland die voor ons op aarde kwam, mogen we ook beseffen dat 8 dagen daarna het nieuwe jaar begint. De dag waarop die Heiland de naam Jezus kreeg. En die Naam betekent: Jehova redt. Zo wil God nog steeds genadig zijn en zondaren roepen tot bekering. En wij mogen, zo de Here wil, het nieuwe jaar ingaan, het jaar onzes Heren 2013, met het lied in ons hart: die naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!